

**COMMISSIE VAN BEROEP VOOR HET CHRISTELIJK VOORTGEZET ONDERWIJS
EN HOGER BEROEPSONDERWIJS**

UITSPRAAK

CvB.VO/HBO.2012/193 - U.2012-020

13 december 2012

op het beroep van:

M. te W., appellante

Gemachtigde: mr. M.N. Grootfaam

- tegen -

De STICHTING ***, verweerster,

gemachtigde: mr. W. Lindeboom

1. De procedure.

Bij brief van 19 september 2012 (ingekomen bij het secretariaat van de Commissie van Beroep op 21 september 2012) heeft appellant beroep ingesteld tegen het besluit van verweerster van 31 augustus 2012. Dit besluit betreft een opzegging van de arbeidsovereenkomst met appellante tegen 1 december 2012.

Verweerster heeft op 19 oktober 2012 (ingekomen op 22 oktober 2012 bij het secretariaat) een verweerschrift ingediend.

Op maandag 3 december 2012 is het beroep van appellante behandeld in een openbare zitting in 's Gravenhage. Daarbij is appellante verschenen, vergezeld van haar gemachtigde. Namens verweerster zijn verschenen de gemachtigde en de heer B., algemeen directeur bij verweerster. Beide partijen hebben een pleitnota overgelegd en hun standpunten nader toegelicht.

2. De feiten.

Appellante is vanaf 8 oktober 1999 bij verweerster in dienst, aanvankelijk als administratief medewerkster op de schooladministratie en vanaf 2007 als stage-coördinator.

De activiteiten van het stage-bureau werden grotendeels bekostigd uit hoofde van een subsidie innovatiearrangement die door het Platform Beroepsonderwijs aan verweerster was toegekend voor de periode van 1 november 2007 tot 1 november 2010.

Vanaf het schooljaar 2009-2010 heeft verweerster zich aangesloten bij de werkmaatschappij Vakcollege. Vanaf het schooljaar 2010-2011 zijn de faciliteiten van deze werkmaatschappij

uitgebreid met het Vakgilde, dat leerlingen bemiddelt naar een geschikt stage-bedrijf. De externe stages van de leerlingen van verweerster worden gerealiseerd door dit Vakgilde vanaf zomer 2011.

In mei 2011 heeft de heer B. in een gesprek met appellante meegedeeld dat haar werkzaamheden als stage-coördinator met ingang van het schooljaar 2011-2012 zouden zijn beëindigd en haar aangeboden als onderwijsassistent werkzaam te zijn bij verweerster.

Appellante heeft de functie van onderwijsassistent niet aanvaard. Toen zij op 15 augustus 2011 op het werk verscheen waren er voor haar geen werkzaamheden meer te verrichten zodat zij naar huis kon gaan.

Appellante heeft bij de sector kanton van de Rechtbank 's Gravenhage bij wijze van voorlopige voorziening onder verbeurte van een dwangsom onder andere wedertewerkstelling gevorderd. De kantonrechter heeft bij vonnis van 2 maart 2012 de vorderingen afgewezen

Verweerster heeft bij dezelfde kantonrechter de ontbinding van de arbeidsovereenkomst op grond van veranderingen in de omstandigheden verzocht. Dit verzoek is bij beschikking van 2 maart 2012 afgewezen.

Bij schrijven van 13 juli 2012 heeft verweerster aan appellante laten weten dat zij het voornemen heeft de arbeidsovereenkomst met appellante op te zeggen en daarbij aangegeven dat zij dit doet op grond van plichtsverzuim en vanwege andere met name genoemde gewichtige omstandigheden die redelijkerwijs geacht moeten worden met het oog op de belangen van de instelling en van het onderwijs de mogelijkheid van het dienstverband uit te sluiten.

Bij schrijven van 2 augustus 2012 heeft appellante haar zienswijze op dit voornemen aan verweerster kenbaar gemaakt.

Vervolgens heeft verweerster in haar besluit van 31 augustus 2012 de opzegging van de arbeidsovereenkomst op grond van gewichtige omstandigheden aan appellante kenbaar gemaakt.

3. De standpunten van partijen.

3.1. Appellante voert aan dat verweerster na de uitspraak van de kantonrechter van 2 maart 2012 geen nader onderzoek heeft verricht waaruit zou blijken dat de functie van onderwijsassistent voor appellante passend is, althans dat er geen andere passende functie bij verweerster voor appellant beschikbaar is. Verweerster heeft nagelaten een onderzoek naar de plaatsingsmogelijkheden te verrichten. Verweerster heeft zich niet coöperatief opgesteld en appellante niet van de nodige informatie voorzien. In plaats daarvan heeft verweerster teruggeblikt naar het verleden.

Appellante heeft bij brief van 15 mei 2012 (als reactie op de brief van verweerster van 8 mei 2012) geschreven dat zij aannam dat verweerster nog niet op deugdelijke wijze aan de op haar rustende onderzoeksplicht had voldaan. Verweerster heeft bij brief van 19 juni 2012 een functiebeschrijving van drie functies (onderwijsassistent, conciërge en

stelselbeheerder) alsmede een overzicht fte per functie en een organogram toegezonden aan appellante. Dit alles zonder nadere uitleg en motivering van de eventuele passendheid. Appellante heeft bij brief van 13 juli 2012 aan verweerster laten weten dat –gelet op het opleidingsniveau, de capaciteiten, de werkervaring en het salarisniveau geen van de drie functies voor haar als passend kon worden aangemerkt.

Appellante wijst er op dat het besluit tot opzegging van de arbeidsovereenkomst niet op 31 augustus 2012 (welke datum boven in de brief is vermeld) is verzonden doch eerst op 3 september 2012 en legt daarbij een productie over met een poststempel van die datum.

3.2. Verweerster wijst er op dat zij bij het nemen van het besluit van 31 augustus 2012 is ingegaan op de door appellante gegeven zienswijze en dat zij daarbij de aanvankelijk in het voornemen genoemde ontslaggrond plichtsverzuim heeft laten vallen zodat bij de opzegging alleen de gewichtige omstandigheden nog de grond voor de opzegging zijn.

Volgens verweerster is de ontslagbrief op 31 augustus 2012 aangetekend verstuurd.

Verweerster wijst er op dat in haar brief van 8 mei 2012 een reactietermijn was gesteld die eindigde op 29 juni 2012. Toen er twee weken daarna nog geen enkele reactie was van de zijde van appellante, heeft verweerster haar ontslagvoornemen uitgebracht. Pas drie dagen later is de brief van appellante ontvangen waarin zij meedeelde de aangeboden functies als niet-passend te beschouwen.

Verweerster heeft in haar brief van 8 mei 2012 aan appellante gevraagd waarom zij afstand nam van de gezamenlijke conclusie van partijen in december 2011 dat de aangeboden functie van onderwijsassistent voor haar een passende functie was. Er is een overzicht van alle bij verweerster voorkomende functies toegezonden en daarbij is aangegeven in welke drie functies appellante herplaatsbaar kon zijn. Aan appellante is de mogelijkheid gegeven alternatieven aan te dragen.

4. Overwegingen van de commissie.

4.1. Aangezien de instelling is aangesloten bij deze Commissie van Beroep en het beroep is gericht tegen één van de beslissingen genoemd in artikel 52 WVO respectievelijk artikel 19 CAO voor het voortgezet onderwijs 2011-2012 en binnen de daartoe geldende termijn is ingesteld, is de Commissie bevoegd van het beroep kennis te nemen en is appellante in haar beroep ontvankelijk.

4.2. De Commissie stelt vast dat er vanaf augustus 2011 geen werkzaamheden meer beschikbaar zijn voor appellante in de functie van stage-coördinator. De beslissing van verweerster om die werkzaamheden niet meer aan appellant op te dragen is dan ook niet onredelijk of in strijd met goed werkgeverschap. In feite erkent appellante dat ook wel en in ieder geval heeft ook de kantonrechter zich op dat standpunt gesteld in de uitspraak van 2 maart 2012.

4.3. Vastgesteld kan ook worden dat verweerster aan appellante in mei 2011 voor het eerst een functie als onderwijsassistent heeft aangeboden (met een afbouwregeling voor het verschil in salarisschalen) . Later is dit aanbod gewijzigd door een ruimere afbouwregeling voor te stellen. Appellante heeft dit aanbod nooit aanvaard, wel heeft ze (in december 2011) erkend dat de aangeboden functie op zichzelf genomen voor haar passend is.

- 4.4. De Commissie deelt het standpunt van appellante niet dat verweerster onvoldoende onderzoek naar passende functies zou hebben gedaan; er was immers in feite al een passende functie gevonden. Dat verweerster daarbij terugblijkt naar het verleden is alleszins begrijpelijk nu er in dat verleden over een passende functie zelfs al overeenstemming was tussen partijen, zij het dat er nog geen finaal akkoord was bereikt over een afbouwregeling.
- 4.5. De Commissie is van oordeel dat appellante zich tegenover verweerster ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat er na de uitspraak van de kantonrechter van 2 maart 2012 een geheel nieuw onderzoek had moeten worden uitgevoerd naar voor appellante bij verweerster aanwezige passende functies. Niettemin heeft verweerster aan appellante gegevens verstrekt over alle bij verweerster aanwezige functies en daarbij drie functieomschrijvingen gevoegd van eventueel beschikbare functies. Appellante kan zich dan naar het oordeel van de Commissie niet verschuilen achter een volgens haar bij verweerster voorgedane omissie om daarbij opmerkingen te maken omtrent opleidingsniveau e.d. Van appellante had verwacht kunnen en morgen worden dat zij zelf kon beoordelen of zij voor een of meer van die functies in aanmerking wilde komen aan de hand van de gegeven functieomschrijvingen en indien nodig daarover overleg voeren met verweerster.
- 4.6. Appellante heeft echter in het geheel niet geregeerd voor de aangegeven datum en daarna restte verweerster niet veel anders dan haar voornemen tot opzegging van de arbeidsovereenkomst kenbaar te maken. Appellante had inmiddels bijna een jaar al geen werkzaamheden meer verricht, omdat de functie van stage-coördinator in de reorganisatie na het wegvallen van de subsidie voor appellante niet meer beschikbaar was en over een andere (passende) functie geen algehele overeenstemming kon worden bereikt.
- 4.7. Het vervallen van de functie van stage-coördinator door een reorganisatie (in verband met het wegvallen van de subsidie) is naar het oordeel van de Commissie door verweerster terecht genoemd als eerste van een aantal met name genoemde gewichtige omstandigheden die redelijkerwijs geacht moeten worden met het oog op de belangen van de instelling en het onderwijs de mogelijkheid van een dienstverband uit te sluiten.
- 4.8. Ook de concreet aangeboden functie van onderwijsassistent hoort naar het oordeel van de Commissie bij die gewichtige omstandigheden. Van dit aanbod maakte deel uit een regeling voor de afbouw van het salarisverschil, die naar het oordeel van de Commissie zeer royaal kan worden genoemd en zeker als toereikend kan worden beschouwd. Door dit als niet-passend te beschouwen en daarom het aanbod af te wijzen, heeft appellante zich niet als goed werknemer opgesteld.
- 4.9. Dat het niet mogelijk is gebleken om appellante in een andere functie te herplaatsen, is eveneens te beschouwen als een gewichtige reden voor de opzegging van de arbeidsovereenkomst, zeker nu –zoals hierboven is overwogen– dit niet kan worden beschouwd als een tekortschieten van verweerster in haar onderzoeksplicht. Herplaatsingsmogelijkheden onderzoeken vergt noodzakelijkerwijs een tweezijdigheid.

4.10. Ter zitting is door de Commissie geconstateerd – mede aan de hand van daartoe gestelde vragen- dat er tussen partijen geen sprake meer is van een vertrouwen over en weer waardoor een goede samenwerking in een dienstverband mogelijk is. Dit gebrek aan vertrouwen vormt eveneens een gewichtige reden voor het einde van een dienstbetrekking tussen partijen.

4.11. In het beroepsschrift maakt appellante melding van het feit dat het besluit tot opzegging van de arbeidsovereenkomst niet op 31 augustus 2012 aan haar is verzonden, docht eerst op 3 september 2012. Hoewel verweester dat ontkent in haar verweerschrift, blijkt naar het oordeel van de Commissie uit het door appellante overgelegde stuk van POST.nl duidelijk dat als verzenddatum 3 september 2012 heeft te gelden. Een en ander heeft tot gevolg dat met inachtneming van de opzeggingstermijn de einddatum van de arbeidsovereenkomst niet 1 december 2012 is, maar 1 januari 2013. De Commissie zal hiertoe de in het bestreden besluit genoemde beëindigingsdatum converteren in de juiste datum, nu het besluit voor het overige stand kan blijven.

4.12. Uit het voorgaande volgt dat het beroep van appellante ongegrond dient te worden verklaard en dat het besluit van verweester tot opzegging van de arbeidsovereenkomst met appellante in stand kan blijven, zij het dat de daarin genoemde beëindigingsdatum van 1 december 2012 dient te worden gelezen als 1 januari 2013.

5. De beslissing.

Op grond van bovenstaande overwegingen verklaart de Commissie van Beroep het beroep van appellante **ongegrond met de aantekening dat de in het besluit tot opzegging van de arbeidsovereenkomst met appellant genoemde beëindigingsdatum van 1 december 2012 heeft te gelden als 1 januari 2013**

De beslissing is gegeven te 's Gravenhage op 3 december 2012 door mr. W.A. Zwijnenburg, voorzitter, G. Deijs, mr. J. Douwes, mr. H. Pieffers en mr. R.T. Steinvooort – de Groot, in aanwezigheid van mr. A.C. Melis-Gröllers, griffier.